

1. Én nem hagyom el Is - tent, Hisz nem hagy el ő sem;
 És ve - le vég - zek min - dent, Mert ő ve - zet en - gem.

Ő nyújtja szent ke - zét, Ki ve - zet reggel, es - te; S így

hű gondvi - se - lé - se Mu - tat - ja e - re - jét.

2. Az embereknek szíve / Bár tőlem elfordul, / Ám rajtam nagy kegyelme, / És megsegít az Úr; / Ő támogatni kész, / Ha sújt az inség, bánat, / Ha életemre támad / A halál, romlás, vész.

3. Csak rája teszem gondom / Sok nehéz ügyemben, / S ezt soha meg nem bánom, / Mert segít ő nekem; / Néki ajánlom fel / A testem, lelkem, életem, / Hogy művelje azt vélem, / Mi tetszésére lel.

4. Más nem is akar vélünk, / Csak mi javunkra van; / Hisz Fiát adta értünk, / S az üdvünk benne van. / Egyszülöttjét adta, / Hogy életünket mentse, / Hát szálljon fel a mennybe / A szívbeli hála.

5. Én szívem, ajkam áldjad, / Ki téged alkotott; / Ó! lelkem, bontsál szárnyat, / Imádjad alkotód, / Másképp haszontalan / És vesztes minden óra; / Ki itt törekszik jóra, / A mennyben helye van.

6. Mily tünékeny itt minden, / És milyen mulandó. / Mi tegnap volt, már nincsen, / Mert minden hervadó. / A testünk sirba száll, / De Jézus felkelt minket, / Mert örök életünknek / Nem árthat a halál.

7. A gyötrelem, a bánat, / Bár özönnel érjen, / Az nekem mit sem árthat, / A boldogság részem. / Öröm várja s béke, / És jutalom a mennyben, / Ki teljes életében / Az Úr Krisztust kérte.

8. A mindenható Isten, / Ki mindnyájunk Atyja; / Az Egyszülött s Egyetlen, / Az üdvösség napja; / S a Szentlélek Isten, / Ki hit által igazgat, / S a szent igéből oktat, / Dicsértessék. Ámen.